

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Asan/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 4016200271
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4016200271.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: W. A.-T., bytom R., korešpondenčná adresa: O., zastúpenej: Kružlík s.r.o., advokátska kancelária, Ďatelinová 2, Bratislava, IČO: 31 355 153, proti žalovanému: Okresný úrad Nové Zámky, Podzámska 25, Nové Zámky, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 7. januára 2016, č. OU-NZ-OVVS-2016/000705, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/65/2016-62 zo dňa 20. decembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre
č.k. 11S/65/2016-62 zo dňa 20. decembra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 11S/65/2016-62 zo dňa 20. decembra 2016 odmietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného - Okresného úradu Nové Zámky, zo dňa 7. januára 2016 č. OU-NZ-OVVS-2016/000705. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 18.03.2016, domáhala preskúmania postupu a zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 07. 01. 2016 č. OU-NZ-OVVS-2016/000705, ktorým žalovaný podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Štúrovo o vyhovení protestu prokurátora zo dňa 21.09.2015 č. 14179/2014-33. Týmto rozhodnutím Mesto Štúrovo vyhovel protestu prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre zo dňa 25.08.2015, č. Kd 166/15/4400-4, proti právoplatnému rozhodnutiu Mesta Štúrovo zo dňa 27.10.2014, č.k. 14179/2014-15, podľa § 69 ods. 1 Správneho poriadku a § 27 ods. 1 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre (ďalej len „zákon o prokuratúre“) zrušilo rozhodnutie Mesta Štúrovo zo dňa 27.10.2014, č.k. 14179/2014-15, v celom rozsahu a podľa § 71 písm. a/ zákona č.

372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) vec postúpilo Policajnému zboru, nakoľko skutočnosti nasvedčovali tomu, že ide o trestný čin.

3. Krajský súd poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 247 v spojení s § 248 písm. a/ OSP a právnu úpravu ustanovenú v § 7 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), účinného od 01.07.2016, v spojení s § 97 SSP, s § 98 ods. 1 písm. g/ SSP, a s § 491 ods. 1, 2 SSP, uviedol, že možnosť domáhať sa rozhodnutia správneho orgánu bola i je obmedzená negatívnym výpočtom rozhodnutí a postupov, ktoré sú zo súdneho preskúmania vylúčené na základe zákona.

4. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je procesnoprávnej povahy, ktoré je podľa § 248 písm. a/ OSP (v súčasnosti podľa § 7 písm. e/ SSP) vylúčené zo súdneho preskúmania. Rozhodnutím žalovaného, ktoré žiada žalobkyňa preskúmať a zrušiť zo dňa 07.01.2016, č. OU-NZ-OVVS-2016/000705, žalovaný ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Mesta Štúrovo zo dňa 21.09.2015, číslo 14179/2014-33. Uvedeným rozhodnutím Mesto Štúrovo vyhovel protestu prokurátora zo dňa 25.08.2015 a zrušilo rozhodnutie Mesta Štúrovo zo dňa 27.10.2014, číslo 14179/2014-15, ktorým uznalo obvinenú A. W. A.-T. vinnú zo spáchania priestupku podľa § 7 ods. 2 písm. b/ zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v znení neskorších predpisov, ktorého sa obvinená z priestupu mala dopustiť tým, že dňa 30.07.2014 v čase o 18.30 hod. v Meste Štúrovo na ulici Štefánikova nezabránila útoku jej psa - labradora na človeka a na zviera, ktorý uhryzol oznamovateľku U. L. do ruky v oblasti lakťa, ktorej zranenia vyžadovali lekárske ošetrovanie. Zároveň podľa § 71 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch vec postúpilo Policajnému zboru, nakoľko skutočnosti nasvedčujú, že ide o trestný čin.

5. Preskúmaním rozhodnutia žalovaného ako i Mesta Štúrovo krajský súd mal preukázať, že žaloba smeruje proti rozhodnutiam žalovaného i Mesta Štúrovo, ktoré sú procesného charakteru, ktoré nie sú konečnými rozhodnutiami vo veci a ktorými žalobkyňa nebola ukrátená na svojich právach. Ide o rozhodnutie správneho orgánu, ktorým sa konanie vo veci nekončí, preto má povahu predbežného rozhodnutia. Mesto Štúrovo vyhovel protestu prokurátora a zrušilo svoje rozhodnutie zo dňa 27.10.2014 a vec postúpilo Policajnému zboru na nové konanie. Žalovaný rozhodnutie Mesta Štúrovo potvrdil. Predmetnými rozhodnutiami bola vec postúpená Policajnému zboru z dôvodu, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že ide o trestný čin. Samotné rozhodnutie, ktoré napadla žalobkyňa žalobou, nemení s konečnou platnosťou nič na subjektívnych právach žalobkyne a bude sa o nich viesť nové konanie, v rámci ktorého bude môcť žalobkyňa ako účastníčka tohto konania uplatniť všetky svoje procesné práva, vrátane práva na podanie opravného prostriedku v prípade, ak bude po skončení konania vydané rozhodnutie, s ktorým sa žalobkyňa nestotožní. Ide o rozhodnutie, ktoré nepodlieha súdnemu prieskumu, a ktorým nebolo žalobkyňi trvalým spôsobom zasiahnuté do subjektívnych práv, t.j. predmetné rozhodnutie je rozhodnutím dočasnej povahy a nie je rozhodnutím konečným.

6. Krajský súd záverom uviedol, že správne súdnictvo je zamerané až na následnú kontrolu zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, keď už nie je možné nápravu dosiahnuť v správnom konaní. Napr. rozhodnutie 4Sžo/30/2009 zo dňa 25.06.2009 - judikát č. R 51/2009: „Rozhodnutie, ktorým odvolací orgán zrušil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nezakladá, nemení ani nezrušuje konkrétne práva alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby, preto nemôže byť predmetom súdneho preskúmania podľa V. časti OSP“ Tento záver vyplýva z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, napr. rozhodnutia v konaní pod sp.zn. 6Sžp/20/2011 zo dňa 26.11.2011, resp. sp.zn. 3Sžf/123/2009 zo dňa 19.08.2010.

7. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť žalobkyne

8. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa kasačnú sťažnosť. Navrhovala, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/65/2016-62 zo dňa 20. decembra 2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobkyňa namietala, že krajský súd porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Dôvodila, že napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Nové Zámky, potvrdené rozhodnutím žalovaného nie je procesným rozhodnutím týkajúcim sa vedenia konania, keďže uvedeným rozhodnutím sa stalo právoplatné rozhodnutie, ktorým sa konštatovalo, že určitý skutok nie je priestupok a konanie o ňom sa postúpilo orgánom činným v trestnom konaní, z čoho plynie záver, že napadnuté rozhodnutie malo vplyv aj na subjektívne práva žalobkyne a tým bolo dotknuté aj jej právo zakotvené v čl. 46 ods.1 ústavy SR. Zdôraznila, že administratívne konanie týkajúce sa predmetného skutku práve napadnutými rozhodnutiami je ukončené a bude sa viesť len trestné konanie. Trvala na tom, že predmetný skutok nie je trestným činom a je potrebné ho prejednať ako priestupok. Nesúhlasila s argumentáciou správneho súdu odvolávajúcej sa na rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 4Sžo/30/2009, keďže tento judikát rieši úplne odlišnú situáciu, aká je premetom súdneho prieskumu v danej veci.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu

10. Žalovaný ku kasačnej sťažnosti žalobkyne sa vyjadril tak, že navrhoval kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. S právnou argumentáciou správneho súdu sa stotožnil v celom rozsahu, zastávajúc tiež názor, že preskúmané rozhodnutia správnych orgánov sú procesnej povahy, ktorými žalobkyňa nebola ukrátená na subjektívnych právach.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

11. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

12. Podľa § 491 ods. 1, 2, 3 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), kasačnú sťažnosť žalobkyne prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), a dospel k záveru, že jej kasačná sťažnosť je dôvodná.

14. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bolo uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/65/2016-62 zo dňa 20. decembra 2016, ktorým správny súd odmietol žalobu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného.

15. Predmetom preskumavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného - Okresného úradu Nové Zámky, zo dňa 7. januára 2016 č. OU-NZ-OVVS-2016/000705, ktorým žalovaný odvolanie

žalobkyne zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Mesta Štúrovo o vyhovení protestu prokurátora zo dňa 21.09.2015 č. 14179/2014-33. Týmto rozhodnutím Mesto Štúrovo vyhovel protestu prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre zo dňa 25.08.2015, č. Kd 166/15/4400-4, proti právoplatnému rozhodnutiu Mesta Štúrovo zo dňa 27.10.2014, č.k. 14179/2014-15, podľa § 69 ods. 1 Správneho poriadku a § 27 ods. 1 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre zrušilo rozhodnutie Mesta Štúrovo zo dňa 27.10.2014, č.k. 14179/2014-15, v celom rozsahu a podľa § 71 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vec postúpilo Policajnému zboru.

16. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého uznesenia krajského súdu najvyšší súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

17. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 2 ods. 1 SSP)

18. Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. (§ 5 ods. 2 SSP)

19. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 6 ods.1 SSP)

20. Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. (§ 177 ods. 1 SSP)

21. Správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. (§ 7 písm. e/ SSP)

22. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

23. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci. (§ 119 SSP)

24. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. (§ 135 ods. 1 SSP)

25. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt

právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi v súlade so zásadou materiálnej spravodlivosti.

26. Kasačný súd upriamuje pozornosť tiež na to, že správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je povinný posudzovať súlad rozhodnutia a postup mu predchádzajúci so zákonom, a preto v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis a právnu úpravu na vec sa vzťahujúcu aplikoval v súlade s čl. 152 ods.4 Ústavy Slovenskej republiky. Z uvedeného pohľadu správny súd posudzuje, či rozhodnutím správneho orgánu boli porušené práva a povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby alebo mohli byť ich práva a povinnosti priamo dotknuté, a teda či nastali zákonné podmienky pre vykonanie súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktorého sa žalobca žalobou podanou na súde domáhal.

VI.

Právne posúdenie kasačným súdom

27. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

28. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

29. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

30. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

31. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

32. V správnom súdnictve je právo na prístup k súdu vymedzené princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z čoho vyplýva, že súdy v zásade preskúmavajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, okrem tých, ktoré zákon vyslovene z prieskumu vylučuje. Uvedené ustanovenie je súčasne dôležitou interpretačnou pomôckou, pretože výnimky z aplikácie ústavy, i keď sú ustanovené zákonom, nie je možné vykladať extenzívne, ale reštriktívne.

33. Predbežné rozhodnutia (obdobne procesné rozhodnutia) sú všetky tie, ktorými sa správne konanie vo veci nekončí, teda ide o tie rozhodnutia, ktoré pre žalobcu vo vzťahu k posudzovanej činnosti nezakladajú žiadne práva a povinnosti s konštitutívnym účinkom, a ktoré nie sú spôsobilé ukrátiť žalobcu

na jeho subjektívnych právach ani na základných právach a slobodách, a to svojím obsahom alebo mu predchádzajúcim postupom.

34. Úlohou krajského súdu ako správneho súdu aj pri uplatňovaní Správneho súdneho poriadku (predtým Občianskeho súdneho poriadku) a v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je zisťovať, či rozhodnutie správneho orgánu, zákonnosť ktorého má byť predmetom súdneho preskúmania, je vzhľadom na jeho obsah spôsobilé týkať sa základných práv alebo slobôd žalobcu. V prípade, ak súd zistí, že tomu tak je, takéto rozhodnutie nesmie byť vylúčené zo súdneho prieskumu. Z toho vyplýva, že samotný druh, resp. formálne označenie rozhodnutia správneho orgánu nemôže byť samo osebe jediným a rozhodujúcim dôvodom pre odmietnutie zo súdneho prieskumu, pretože ústavne súladný výklad ustanovenia § 7 SSP (§ 248 OSP) vyžaduje, aby súd zisťoval, či sa toto rozhodnutie svojím obsahom súčasne nedotýka niektorého zo základných práv alebo slobôd uvedených v čl. 46 ods. 2 ústavy, preto zodpovedá taký postup súdu, v rámci ktorého súd hodnotí nielen formálne znaky rozhodnutia predloženého mu na súdne preskúmanie, ale aj to, či sa toto rozhodnutie svojím obsahom nedotýka subjektívnych práv účastníka.

35. Táto povinnosť súdu zodpovedá ústavne garantovanému právu každého na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy (nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 50/01). Ústavný súd už vo veci sp.zn. I. ÚS S 37/95 rozhodol, že „otázku právomoci všeobecného súdu z hľadiska ústavou upraveného práva na súdnu ochranu čl. 46 ods. 2 ústavy treba posudzovať v zmysle čl. 152 ods. 4 ústavy, podľa ktorého výklad a uplatňovanie ústavných zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou, pričom vo veci sp.zn. PL ÚS 18/98 tiež tvrdil že v prípade, ak dôjde k výkladu právnych predpisov inak ako ústavne konformným spôsobom, môže to mať dopady na niektoré zo základných práv a slobôd.“ Ústavný súd SR v náleze sp.zn. I. ÚS 354/08 tiež konštatoval, že v dôsledku toho, že v prípade, keď sa rozhodnutie, resp. postup orgánu verejnej správy dotýka niektorého zo základných práv a slobôd, z právomoci súdov nesmie byť vylúčené, vylúčenie takéhoto rozhodnutia zo súdneho prieskumu môže signalizovať porušenie čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. Rešpektovanie tohto príkazu ústavnej normy je okrem iného možné dosiahnuť výkladom zákonného predpisu v situácii, keď ustanovenie právneho predpisu dovoľuje dvojaký výklad, kedy má prioritu jeho výklad ústavne súladným spôsobom, poukazom na to, že pre súdy táto povinnosť tiež vyplýva z čl. 144 ods. 1 v spojení s čl. 152 ods. 14 ústavy.

36. Taktiež z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že „právo na súd“ ktorého jedným z aspektov je právo na prístup k súdu, nie je absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam. Uplatnenie obmedzení však nesmie obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom a v takej miere, žeby uvedené právo bolo dotknuté v samej svojej podstate. Okrem toho tieto obmedzenia musia byť zlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý garantuje právo na spravodlivé súdne konanie len vtedy, ak sledujú legitímny cieľ a keď existuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom (napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Guérin proti Francúzsku, č. 51/1997/835/1041 zo dňa 29. júla 1998).

37. Zo skutkových okolností daného prípadu vyplývajúcich z administratívneho spisu kasačný súd zistil, že Mesto Štúrovo rozhodnutím z 21.09.2015, Č.j.: 14179/2014-33 vyhovel protestu prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre zo dňa 25.08.2015, č. Kd 166/15/4400-4, proti právoplatnému rozhodnutiu Mesta Štúrovo zo dňa 27.10.2014, č.k. 14179/2014-15, a vo výroku I. podľa § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. (správny poriadok) a § 27 ods. 1 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre zrušilo rozhodnutie Mesta Štúrovo zo dňa 27.10.2014, č.k. 14179/2014-15, v celom rozsahu a vo výroku II. podľa § 71 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch vec postúpilo Policajnému zboru, nakoľko skutočnosti nasvedčovali tomu, že ide o trestný čin. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 07.01.2016 č. OU-NZ-OVVS-2016/000705 podľa ustanovenia § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie Mesta Štúrovo o vyhovení protestu prokurátora zo dňa 21.09.2015, č. 14179/2014-33.

38. Uvedenými rozhodnutiami správnych orgánov prvého a druhého stupňa bolo s konečnou platnosťou

rozhodnuté o ukončení (predchádzajúceho právoplatného) správneho konania vedeného voči žalobkyni vo veci porušenia ustanovenia § 7 ods. 2 písm. b/ zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psa v znení neskorších predpisov s tým, že vec sa postúpila na ďalšie konanie policajnému zboru. Rozhodnutím Mesta Štúrovo zo dňa 27.10.2014 bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku podľa § 7 ods. 2 písm. b/ zákona č. 282/2002 Z.z. a zároveň jej bola uložená pokuta vo výške 25,- € za porušenie ustanovenia § 7 ods. 2 písm. b/ uvedeného zákona. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.11.2014. Pokiaľ Mesto Štúrovo rozhodnutím zo dňa 21.09.2015 na základe protestu prokurátora zrušilo svoje predchádzajúce právoplatné rozhodnutie z 27.10.2014 a súčasne vec postúpilo policajnému zboru, nakoľko skutočnosť nasvedčovali, že ide o trestný čin, a žalovaný preskúmaným rozhodnutím zo dňa 7. januára 2016 takéto rozhodnutie Mesta Štúrovo potvrdil, ich rozhodnutiami sa zmenilo právne postavenie žalobkyne, keďže za skutok, ktorým sa mala dopustiť porušenia § 7 ods. 2 písm. b/ zákona č. 282/2002 Z.z., bola v správnom konaní právoplatne uznaná za vinnú a bola jej uložená sankcia. Posudzujúc rozhodnutie Mesta Štúrovo zo dňa 21.09.2015 v spojení s rozhodnutím žalovaného zo dňa 07.01.2016 podľa ich obsahu a následkov vo vzťahu k žalobkyne najvyšší súd dospel k záveru, že uvedenými rozhodnutiami bolo konštitutívnym spôsobom zasiahnuté do jej subjektívnych práv a to tým, že rozhodnutiami správnych orgánov prvého a druhého stupňa bolo nielenže zrušené právoplatné správne rozhodnutie o vine a treste žalobkyne v správnom priestupkovom konaní, ale súčasne s konečnou platnosťou bolo ukončené správne konanie vedené voči žalobkyni vo veci priestupku postúpením veci na ďalšie konanie orgánom činným v trestnom konaní.

39. Vychádzajúc z uvedeného preto nie je ani možné rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu považovať za procesné rozhodnutie, ktorá skutočnosť je jednou zo základných zákonných podmienok pre vylúčenie veci zo súdneho prieskumu tak v zmysle právnej úpravy Správneho súdneho poriadku (§ 7 písm. e/) ako aj Občianskeho súdneho poriadku (§ 248 písm. a/ v spojení s § 491 ods. 2 SSP). Kasačný súd preto dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že Mesto Štúrovo rozhodnutím zo dňa 21.09.2015 v spojení s rozhodnutím žalovaného zo dňa 7. januára 2016 zasiahlo do subjektívnych práv žalobkyne, rozhodnutie žalovaného nie je možné vylúčiť zo súdneho prieskumu, čím neboli splnené podmienky pre odmietnutie žaloby správnym súdom.

40. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalobkyne uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako dôvodné, keď tieto pochybnili vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnej sťažnosti vyhovel a podľa § 462 ods. 1 SSP napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

41. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách názoru kasačného súdu uvedeného vyššie, vec opätovne prejednať a rozhodnúť o nej v merite. V novom rozhodnutí povinnosťou krajského súdu bude súčasne rozhodnúť opäť o nároku na náhradu trov konania vrátane o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku.

42. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.